5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - A-rul 270 — 6 PAGINI — Miercuri 1 Octombrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11, Brezoianu, 11

ICGB

Onor Biblioteca Centrala

Testamentul Regelui Carol

— TEXTUL IN EXTENSO ŞI UN CODICIL —

TESTAMENTUL MEU

scris şi iscălit de propria mea mână la 14/26 Februarie 1899
IN CAPITALA MEA BUCUREŞTI

Testamentul meu scris de mine în luna lui Februarie 1899 pentru a fi publicat prin Monitor, după moartea mea, cu rugăminte ca ultima mea voinţă şi dorinţă să fie urmată tocmai cum le-am descris aci de propria mea mână, fiind încă voinic şi sănătos.

Având aproape 60 ani, privesc ca o datorie, ca să mă hotărăsc a lua cele din urmă dispoziţii. Alcătuind acest testament, gândesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat şi care a avut deplină încredere în mine. Viaţa mea era aşa strâns legată de această de Dumnezeu binecuvântată Ţară că doresc să îi las, şi după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie şi de viul interes, pe care le-am avut pentru dânsa.

Zi şi noapte m'am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acuma o poziţie vrednică între Statele europene, m'am silit ca simţimântul religios să fie ridicat şi desvoltat în toate straturile societăţei şi ca fiecare să împlinească datoria sa, având ca ţintă numai interesele Statului.

Cu toate greutăţile pe cari le-am întâlnit, cu toate bănuelile cari s'au ridicat, mai ales la începutul Domniei mele în contra mea, expunându-mă la atacurile cele mai violente, am păşit, fără frică şi fără şovăire, înainte pe calea dreaptă, având nemărginită încredere în D-zeu şi în bunul simţ al credinciosului meu popor. Înconjurat şi sprijinit de fruntaşii Ţării pentru cari am avut totdeauna o adâncă recunoştinţă şi o vie afecţiune, am reuşit să ridic, la gurile Dunărei, şi pe Marea Neagră un Stat înzestrat cu o bună armată şi cu toate mijloacele spre a putea menţine frumoasa sa poziţie şi realiza odată înaltele sale aspiraţiuni.

Succesorul meu la tron primeşte o moştenire de care el va fi mândru şi pe care el o va cârmui, am toată speranţa, în spiritul meu, călăuzit fiind de deviza:

„Tot pentru Ţară
Nimic pentru mine"

Mulţumesc din suflet tuturor, cari au lucrat cu mine şi cari m'au servit cu credinţă, iert acelora cari au scris şi au vorbit în contra mea, căutând a mă calomnia sau a arunca îndoeli asupra bunelor mele intenţiuni. Trimiţând tuturor o ultimă salutare plină de dragoste, rog ca şi generaţiile viitoare să-şi aminteasscă, din când în când, de acela care s'a închinat cu tot sufletul iubitului său popor, în mijlocul căruĭ el s'a găsit aşa de fericit. Pronia cerească a voit ca să sfârşesc bogata mea viaţă, am trăit şi mor cu deviza mea, care străluceşte în armele României:

„Nihil sine Deo!"

Doresc a fi îmbrăcat în uniforma de general (mică ţinută, cum am purtat-o în toate zilele), cu decoraţiile de război şi numai Steaua României şi Crucea de Hohenzollern pe piept. Am rămas credincios religiunii mele, însă am avut şi o deosebită dragoste pentru biserica răsăriteană, în care scumpa mea fiică Maria era botezată. Binecuvântarea corpului meu se va face de un preot catolic, însă doresc ca clerul amândoror biserici să facă rugăciuni la sicriul meu, care trebuie să fie foarte simplu. Corpul meu va fi expus în sala Tronului, înconjurat de flori şi de verdeaţă. Rog foarte mult să nu fie cunune, afară de câteva de flori naturale, şi aceasta numai cât înmormântarea mea va fi în lunile florilor, altmintrelea vor fi numai ramuri de brazi. Coroana de oţel, făurită dintr'un tun luat pe câmpul de luptă şi stropit cu sângele vitejilor meĭ ostaşi, trebuie să fie depusă lângă mine, purtată până la cel din urmă locaş al meu şi readusă atunci la palat. Sicriul meu, închis, va fi pus pe afetul unuĭ tun biruit (dacă se poate) la Plevna şi tras de 6 caĭ din grajdurile mele, fără văluri negre.

Toate steagurile, cari au fâlfâit pe câmpiile de bătae, vor fi purtate înaintea şi în urma sicriului meu, ca semn, că scumpa mea armată a jurat credinţa steagului său şi şefului său suprem,, care, prin voinţa lui Dumnezeu nu mai este în mijlocul credincioşilor săi ostaşi. Tunurile vor bubui din toate forturile din Bucureşti, Focşani şi Galaţi, ridicate de mine ca un scut puternic al vetrei strămoşeşti în timpuri de grele încercări, de care Cerul să păzească Ţara.

Trimit armatei mele, pe care am îngrijit-o cu dragoste şi căreĭ i-am închinat toată inima, cea din urmă salutare, rugând-o a-mĭ păstra o amintire caldă.

+ REGELE CAROL I

Doresc ca corpul meu să fie îngropat lângă biserica Curţeĭ de Argeş,, reclădită de mine, şi care poate deveni mormântul dinastieĭ române; însă când Capitala Regatului va cere ca cenuşele mele să rămână în mijlocul iubiţilor meĭ Bucureşteni, atunci înmormântarea la Curtea-de-Argeş va fi provizorie, până ce se va clădi un Mausoleu pe o înălţime împrejurul oraşului, unde se poate deschide un bulevard (mă gândesc la înălţimea, înainte de biserica Cărămidari, unde se găseşte astăzi un pavilion al institutului geografic militar).

Recomand pe Regina Elisabeta poporului meu, sigur fiind, că toţi Românii vor înconjura cu dragoste şi credinţă pe prea iubita mea soţie. Am hotărît ca Regina Elisabeta să se folosească, cît ea va trăi, de toate veniturile moşiilor mele „Broşteni, Sinaia-Predeal şi Monastirea, care dau împreună o sumă de patru sute mii leĭ cel puţin; în cazul că veniturile vor scade sub suma aci indicată, atunci succesorul meu va complecta ce lipseşte. Sper că apartamentele din palatul regal dela Bucureşti, ocupate astăzi de Regina, vor rămâne la dispoziţia sa. Castelul Peleş îl hotărăsc ca reşedinţă de vară pentru mult iubita mea soţie. Întreţinerea acesteĭ reşedinţe este în sarcina succesoruluĭ meu, căruia las moştenire Castelul împreună cu întreaga moşie „Sinaia-Predeal" cu toate clădirile şi stabilimentele. Moşia mea Broşteni din judeţul Suceava revine asemenea viitoruluĭ Rege al României din casa de Hohenzolern. Moşia mea Monastirea din judeţul Ilfov va deveni proprietatea strănepotuluĭ şi finuluĭ meu, Principele Carol al României, din ziua majorităţeĭ sale; din veniturile acesteĭ moşii însă, nu se poate dispune înainte de moartea Regineĭ Elisabeta. Moşia mea Slobozia-Zorleni din judeţul Tutova, cumpărată din moştenirea mea părintească, am destinat-o printr'un act deosebit, 1) iubituluĭ meu nepot, Principele Carol de Hohenzollern; — orfelinatul agricol „Ferdinand" va rămâne neatins pe moşie şi întreţinut de viitorul Rege al României.

Casele şi terenurile mele împrejurul Palatuluĭ Capitaleĭ trec în posesiunea viitoruluĭ Rege al României.

Galeria mea de tablouri, tocmaĭ cum este descrisă în catalogul ilustrat al bibliotecaruluĭ meu Bachelin, va rămîne pentru totdeauna şi deaîntregul în ţară, ca proprietate a Coroaneĭ României.

Succesorul meu (Principele Ferdinand al Rominieĭ) va plăti din economiile mele un milion de leĭ ca dar din partea mea Regineĭ Elisabeta, care poate dispune de această sumă, cum ea va voi. Dăruesc asemenea şase sute miĭ leĭ nepoateĭ mele, Principeseĭ Maria a României, rugând totdeodată ca viitoarea Regină să combată luxul, care aduce, prin cheltueli nemăsurate, atâtea nenorociri în familie.

Hotărăsc ca zestre pentru strănepoata mea Principesa Elisabeta a României opt sute miĭ leĭ, această sumă va fi depusă în fondurile Statuluĭ român la Casa de Depuneri din Bucureşti şi nu poate fi atinsă (nici chiar dobânzile) până la căsătoria sau la vârsta de 21 anĭ aĭ tinereĭ Principese.

Prin o bună gospodărie şi o severă rânduială în cheltueli fără a micşora numeroasele ajutoare, cerute din toate părţile, averea mea a crescut din an în an, veniturile Domeniuluĭ Coroaneĭ aŭ contribuit, mai ales, la această creştere, mulţumită uneĭ administraţii foarte bune şi prevăzătoare a d-uĭ Kalenderu, care s'a închinat, cu un devotament nemărginit la această instituţiune, devenită aşa de folositoare pentru Ţara întreagă; asemenea credinciosul meu secretar L. Basset, a condus trebile mele cu atâta circumspecţie, că pot dispune astăzi de sume însemnate în folosul scumpeĭ mele Românii şi pentru binefaceri.

Am hotărît dar o sumă de două-spre-zece milioane leĭ pentru diferite aşezăminte, noĭ fondaţiuni şi ajutoare, în fondurile Statuluĭ şi publice, în acţiuni sau banĭ; această sumă va fi distribuită pecum urmează:

1) la Academia Română şase sute mii leĭ ca capital pentru publicaţiuni.

2) la Fundaţiunea mea universitară pentru sporirea capitaluluĭ şase sute mii leĭ.

3) la orfelinatul „Ferdinand" din Zorleni, lângă Bârlad, pentru sporirea capitaluluĭ cinci sute miĭ leĭ.

4) Pentru întemeerea unuĭ internat de fete de ofiţeri din armata mea, ca un institut de educaţiune cu un învăţământ practic (ca Augusta-Stift la Charlottenburg) la Craiova, două milioane.

5) Pentru întemeerea uneĭ şcoli industriale la Bucureşti (organizarea sa aproape ca aceea de la Münich) treĭ milioane leĭ.

Suma de cinci milioane (pentru No. 4 şi 5) va fi depusă în fondurile Statului la Casa de Depuneri; dobânzile vor fi întrebuinţate numaĭ la sporirea capitaluluĭ până la deschiderea acestor două aşezăminte; 1/3 din capital este pentru clădire, 2/3 pentru întreţinerea lor. Dobânda banilor în timpul clădireĭ va fi plătită de succesorul meŭ şi terenurile pe cari se vor ridica aceste două institute rog, foarte mult, a le da fără plată.

6) La societatea de binefacere „Elisabeta" pentru sporirea capitaluluĭ patru sute miĭ leĭ.

7) La soc. geografică, fondată de mine, treĭ sute miĭ leĭ, ca capital.

8) Pentru surorile de caritate, fondate de Regina Elisabeta, treĭ sute miĭ leĭ ca capital.

9) Pentru întemeierea unuĭ fond spre a veni în ajutor ofiţerilor, cari sunt în strâmtoare, un milion leĭ ca capital, depus în rentă română la Casa de depuneri; se poate da ofiţerilor din armata mea din capital împrumuturi până la 5000 leĭ cu patru la sută, însă această sumă trebue să fie înapoiată treptat după 4 saŭ 5 anĭ.

10) Pentru întemeierea unuĭ fond ca ajutor pentru studenţii săraci cinci sute miĭ leĭ, capital depus în fonduri de stat la Casa de depuneri: în fiecare an dobânzile acestuĭ capital vor fi împărţite între 50 studenţi săraci.

11) Pentru burse în străinătate spre a pregăti pe tineri pentru şcoala industrială ca profesori, cinci sute miĭ leĭ ca capital.

12) Pentru Biserica Naţională şase sute miĭ leĭ ca capital, dobânzile vor fi întrebuinţate ca ajutor pentru biserici sărace, în reparaţie saŭ începute şi cari nu pot fi isprăvite din cauza lipseĭ de mijloace.

13) Pentru cantinele şcolare capital treĭ sute miĭ leĭ.

14) Pentru distribuirea la diferite societăţi de binefacere şi de încurajare, recunoscute ca persoane juridice, cinci sute miĭ leĭ.

15) Pentru sporirea capitaluluĭ la Casa de ajutor, înfiinţată de mine, în amintirea a 25-a aniversare a căsătorieĭ mele 1894, pentru muncitorii rurali în anĭ de secetă, patru sute miĭ leĭ.

16) Pentru biserica catolică din România, patru sute miĭ leĭ.

17) Pentru biserica protestantă din Bucureşti, una sută miĭ leĭ.

Distribuirea acestor douăsprezece milioane va fi începută numaĭ un an după moartea mea, astfel ca toate dobânzile acesteĭ sume (aproape cinci sute mii leĭ) să rămână disponibile.

Hotărăsc ca aceştĭ banĭ să fie întrebuinţaţĭ în modul următor:

Întregul personal superior şi inferior al Curţeĭ Regale, al Caseĭ şi Administraţieĭ mele, va primi tefile, cum sunt prevăzute pentru dânsul în budgetul meu, încă un an întreg după moartea mea adică 12 luni: suma acestor lefi se urcă aproape la 240.000 leĭ, restul va fi distribuit astfel, ca pomană pentru săraci:

la Bucureşti, cincizeci miĭ leĭ — la Iaşi treizeci miĭ leĭ — la Craiova, douăzeci miĭ leĭ — la Galaţi, zece miĭ leĭ — la Brăila, zece miĭ leĭ — la Ploeşti, zece miĭ leĭ — la Botoşani zece miĭ leĭ — la Bârlad, zece miĭ leĭ — la Focşani, opt miĭ leĭ — la Piteşti opt miĭ leĭ; pentru ficcare din celelalte oraşe, capitale de judeţe cinci miĭ leĭ.

Dacă milostivirea luĭ Dumnezeu îmĭ va dărui încă câtiva anĭ, am dorinţa a prevede, în codicile, alte legate în folosul Ţăreĭ, stăruesc însă ca acest testament scris de propria mea mână, care conţine tot ce doresc astăzi în anul 1899 să fie urmat şi executat întocmaĭ cum l'am alcătuit.

Înălţând rugăciuni fierbinţi către a Tot-Puternicul ca să ocrotească dea pururea România şi să răspândească toate harurile asupra scumpuluĭ meŭ popor, mă închin cu smerenie înaintea voinţeĭ luĭ Dumnezeŭ şi iscălesc ceu din urmă hotărâre a mea: în numele Tatălui şi al Fiuluĭ şi al Sfântuluĭ Duh — Amin.

Făcut în Bucureşti la 14/26 Februarie 1899.

Carol

Am scris şi iscălit de propria mea mână acest testament pe două cole formând opt pagini legate cu un fir roşu şi am pus sigiliul meŭ.

14/26 Februarie 1899 **CAROL**

CODICIL LA TESTAMENTUL MEU

din 14/26 Februarie scris şi iscălit de propria mea mână în Decembrie 1911

Hotărăsc încă din averea mea să fie depus un capital de un milion leĭ în banĭ saŭ în renta statuluĭ (cu minimum patru la sută) pentru strănepotul meŭ, Principele Nicolae al României, care se va bucura de dobânda acestuĭ capital din ziua majorităţeĭ sale.

Asemenea strănepoatele mele Principesele Maria şi Iliana a României vor primi fiecare cinci sute de miĭ leĭ în banĭ saŭ în rentă de stat (cu minimum 4 la sută) a căror dobândă va fi plătită în ziua majorităţeĭ lor, sau când ele se vor căsători.

Strănepoţiĭ meĭ Principele Moştenitor şi fratele luĭ Principele Francisc Iosif de Hohenzollern vor primi fiecare ca dar suma de treĭ sute miĭ leĭ. Asemenea toate rudele mele (cumnate, nepoate, strănepoate, strănepoţi) vor primi fiecare un dar, care trebue să aibă cel puţin un preţ de opt sute până la o mie leĭ.

Doresc, ca toate persoanele cari m'aŭ servit în timpul Domnieĭ mele, ca miniştrii, adjutanţi regali, funcţionarĭ aĭ Caseĭ regale şi princiare, dame de onoare, etc., să primească fiecare un dar, consistând în un obiect de artă, un tablou, o miniatură, un ac, un ceasornic, un inel, etc. Cele din urmă obiecte vor fi luate din cutiile mele, cari conţin bijuterii destinate ca daruri.

Fondul de treĭ sute miĭ leĭ, care l-am destinat în anul acesta pentru Universitatea dela Iaşi, va fi sporit încă cu un capital de treĭ sute miĭ leĭ şi încebuinţat pentru un cămin studenţesc. In caz că nu s'a cumpărat o casă pentru studenţi, atunci o sută miĭ leĭ va fi luată pentru îndeplinirea acestuĭ scop. Dobânda de la două sute miĭ leĭ va fi pentru întreţinerea acesteĭ case.

Colecţiunea mea de arme din Castelul Peleş va rămâne în întregul său acolo ca proprietate a Coroaneĭ României. Această colecţiune are un catalog detaliat.

Moşia mea „Umkirch" situată în Marele Ducat de Baden va primi un capital, ca fond, de treĭ sute miĭ leĭ care să dea un venit de cel puţin douăsprezece miĭ leĭ pe an. Acest venit este destinat jumătate pentru binefaceri în folosul statului şi jumătate pentru îmbunătăţirea acesteĭ moşii şi a clădirilor sale. Se poate lua o sumă de optsprezece miĭ leĭ pentru aducerea apeĭ în Castel şi în sat; suma aceasta va fi amortizată, luând de fiecare jumătate treĭ miĭ de leĭ pe an, adică de binefacere şi de îmbunătăţire şi întreţinerea Castelului (şase miĭ leĭ).

Acest fond, care va purta numele meŭ, va fi administrat de un comitet, compus de administratorul moşieĭ, de preot şi de primar. El va hotărî întrebuinţarea venitului acestuĭ capital.

Dacă iubita mea soţie, Regina Elisabeta, este încă în viaţă, ea va primi o sumă de două milioane leĭ spre a dispune, cum va crede, de aceştĭ banĭ (poate că ea va dori a întrebuinţa din această sumă, o sută miĭ leĭ pentru îmbunătăţirea caseĭ sale „Segenhaus" lângă Neu-Wied).

Asemenea ea va dori să facă legate şi donaţiuni la diferite fundaţiuni înfiinţate de Regina.

Strănepoata mea, Principesa Elisabeta a României va primi încă două sute miĭ leĭ capital: asifel zestrea, care am prevăzut-o în testamentul meŭ din 14/26 Februarie 1899, pentru Principesă, va fi de un milion leĭ. Venitul acestuĭ capital trebue să fie cel puţin patru şi jumătate la sută.

Iubita mea nepoată Principesa Maria a României va primi şase sute miĭ leĭ, sumă de care ea poate dispune cum va crede.

Toată averea mea în banĭ, acţiuni, obligaţii, fonduri de stat, după plata tuturor legatelor, va rămâne iubitului meŭ nepot, Principele Ferdinand al României, sumă care, doresc, să fie păstrată ca capital.

Domnul Basset, secretarul meŭ, va primi o pensiune de o mie leĭ pe lună, care va fi plătită chiar dacă el va urma serviciul său lângă moştenitorul meŭ. Ca un semn al mulţumireĭ mele pentru serviciile sale, el va primi un legat de o sută miĭ leĭ, dacă el va fi încă în viaţă. Văduva luĭ va primi o pensie de şase miĭ leĭ pe an. Fiiĭ doctoruluĭ Kremnitz vor primi fiecare patruzeci miĭ leĭ ca dar şi vor da din această sumă patru miĭ leĭ mamei lor, a căreĭ pensiune de douăsprezece miĭ leĭ, daţi până acum, va fi plătită până la moartea sa.

Scris şi iscălit de propria mea mână.

Bucureşti 14/27 Decembrie 1911.
(ss) CAROL.

1) Depus la Sigmaringhen.